

[Hoff.]

lignende Steder betalte man Lønninger, der var væsentligt højere end Statens. Jeg vil tillade mig at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der i adskillige koncessionerede Selskaber og lignende Firmaer betales en stor Gruppe Funktionærer Lønninger, der er ringere end Statens, og jeg synes, at det vilde være rimeligt, at man som en Betingelse for at meddele en Koncession eller et Statstilskud forlangte, at de paagældende Funktionærer skal lønnes paa samme Maade som Statens Tjenestemænd i samme Stillinger. Selv om de fik den samme Løn, vilde de dog være lidt ringere stillet, idet den Sikkerhed, Staten kan give, naturligvis er betydelig større, end noget koncessioneret Selskab kan give.

Der findes i denne Lov en Aldersgrænse for Tjenestemænd. En saadan findes ikke for en Række honorarlønnede Virksomheder, og jeg vil gerne slaa til Lyd for en Aldersgrænse for Medlemmer af Kommissioner, Nævn og Udvalg og den Slags Ting, at det ikke bliver saadan, at Folk, naar de gaar af fra Statens Tjeneste, kan sidde i Aarevis som Formænd eller Medlemmer af Nævn og Kommissioner. Ikke fordi jeg ikke under de paagældende det, men naar man skal repræsentere en særlig Sagkundskab, en særlig Kontrol paa et eller andet Omraade, er det jo ikke gjort med Erfaring alene. En Smule Smidighed og Kontakt udadtil er ingen Skade til, og det kan man ikke i al Almindelighed vente af Folk, som bliver saa gamle.

Som det næstsidste Punkt vil jeg nævne Spørgsmaalet om Laan til Tjenestemænd, idet jeg blot ganske kort skal gøre opmærksom paa, at det jo desværre er noget, som er nødvendigt i mange Tilfælde. Selv efter de Forbedringer, der nu sker ifølge den foreliggende Lov, vil der sikkert blive Brug for at optage Laan for en Masse Tjenestemænd, og dér er det saaledes, at man har haft og søgt at skabe forskellige private Laanekasser, men at der fra visse Sider er lagt disse private Laanesammenslutninger alle mulige Hindringer i Vejen, idet det fra disse Sider ønskedes, det alene blev Tjenestemandorganisationerne, som skulde administrere Laanvirksomheden.

Endelig til sidst et lille Hjertesuk. Naar man faar et Lovforslag, der er saa omfattende som dette, er det forfærdelig besværligt, at der ikke findes et Register, saa man kan finde rundt i det. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister, naar han engang ad Aare igen skal fremsætte et Lov-

forslag om en yderligere Forbedring af Tjenestemændenes Kaar, at der saa findes et Sagregister i Lovforslaget.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg vil gerne begynde med at takke de ærede Ordførere for den som Helhed meget venlige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg opfatter dette som et Udtryk for, at de forskellige Partier paa Rigsdagen har haft en Følelse af, at det var rigtigt og nødvendigt og retfærdigt at indføre en væsentlig Forbedring af Tjenestemændenes Stilling efter de Krigsaar, de har gennemlevet, som jo har været vanskelige for mange Tjenestemænd. Jeg deler sammen med det øvrige Ministerium denne Opfattelse, og det er jo ogsaa det, der har fundet Udtryk i det foreliggende Lovforslag.

I øvrigt har jeg ved Lovforslagets Fremsettelse foretaget en meget udførlig Gennemgang af en Række af de vigtigste Bestemmelser og Principper, og der er desuden nu af de forskellige Ordførere og andre Medlemmer af det høje Ting, som har haft Ordet, givet en supplerende Belysning af en lang Række Enkeltheder. Jeg tror derfor, man vil være enig med mig i, at det vil være hensigtsmæssigt, jeg ikke nu holder en lang Tale, men begrænser mig til at besvare de Spørgsmaal, der er stillet direkte til mig, og i øvrigt kun gør nogle faa Bemærkninger til nogle af de vigtigste Spørgsmaal, der har været fremdraget.

Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen talte om Børnetillæggets Bortfald, som jeg forstod han beklagede. Som det ærede Medlem jo imidlertid var klar over, er Tillægget bortfaldet efter Tjenestemandorganisationernes eget Ønske, idet man har lagt Vægt paa det principielle Synspunkt, at Tjenestemændene ikke skulde have Løn efter, hvor mange Børn de havde, men efter hvilket Arbejde de udførte. Det er jo ganske vist saaledes, at det ikke er et rent Betalingsprincip, der ligger til Grund for vor Lønningslovgivning, men ogsaa til Dels et socialt Princip, idet der tages Hensyn til, om man er Forsørger eller ej. Jeg kan for saa vidt godt forstaa den Betragtning, at der kunde være noget, der talte for at opretholde et Børnetillæg, men det har naturligvis ikke kunnet lade sig gøre, naar Tjenestemandorganisationerne selv har ønsket at komme af med det. Og det er klart, at der i den Puljeordning, som et Kommissionsarbejde jo altid munder ud i, er givet noget som Vederlag for det, der her er faldet bort, og saa kan man ikke sætte det ind igen